

længet Gyldighed. Den i Tiden efter Lovforslagets Fremsettelse stedfundne Udvikling gjorde det imidlertid nødvendigt at yde Byggeriet større Lettelser end foreslaaet, og under Behandlingen i Folketinget blev Lovforslaget betydeligt udvidet, særlig ved Forøgelse af Laanemidlerne til *Parcelbyggeri*, ved Bestemmelser om Laan til *Stiftelser* for gamle og syge, endvidere Laan til Bygningshaandværkere, som med *Salg* for Øje opfører mindre Beboelseshuse, og til *Ombygning* af ældre Beboelsesejendomme, desuden ved Tilsagn om *Rentelettelser* m. m. og ved Beføjelse til Ydelse af *Forskud* paa Statslaan, videre Adgang til Betaling af *Indskud* i Andelsboliger m. m. Paa den anden Side udgik den oprindelige Bestemmelse om Rentebevilling.

Lovens Hovedbestemmelser er i den følgende Oversigt samlet i 6 Afsnit, hovedsagelig paa Grundlag af Indenrigsministerens Redegørelse ved Sagens Forelæggelse for Lands-tinget,

Forøgelse af Udlaansmidler, §§ 1, 2 og 15.

Ved Loven af 13. April 1938 stilledes der i hvert Finansaar fra 1938—39 til 1943—44 10 Mill. Kr. aarlig til Raadighed til Udlaan til Boligbyggeri, der iværksættes af *Kommuner* og *Boligforeninger*, saaledes at Beløbet fordeles med indtil 5½ Mill. Kr. til Byggeforetagender i København, Frederiksberg og Gentofte og indtil 4½ Mill. Kr. til Byggeforetagender i det øvrige Land. For *Finansaaret 1940—41* er Beløbet *forhøjet med 8 Mill. Kr.*, hvoraf indtil 4½ Mill. Kr. kan anvendes i *Hovedstadskommunerne* og indtil 3½ Mill. Kr. i *det øvrige Land*. (Hvis det ene af de to Beløb efter 1. Februar 1941 skulde være opbrugt, kan det forøges med Dele af det andet Beløb).

Til *Parcel- og Rækkehusbyggeri* stilledes endvidere ved 1938-Loven i hvert af de nævnte Finansaar 3 Mill. Kr. til Raadighed til Udlaan i Hovedstaden og bymæssige Bebyggelser og 1 Mill. Kr. til Udlaan i rene Landdistrikter. Disse Beløb er for 1940—41 *forhøjet med henholdsvis 3 og 1 Mill. Kr.* Under Hensyn til Stigningen i Byggeomkostninger er det samtidig bestemt, at Statslaan vil kunne ydes til saadant Byggeri, der paabegyndes i Tiden mellem 1. Januar 1940 og 1. April 1941, uanset at *Haandværkerudgifterne* maatte overstige Lovens Maksimumsbeløb for Byomraadet med indtil 2 000 Kr. og for Landomraadet med indtil 1 200 Kr.